

Det er godt nok at have troende Tilhængere, men det kan ogsaa træffe sig, at de har en Tro saa blind, at de slet ikke kan forstaa, at de forandrede Tider medfører forandrede Forhold, og derfor har det voldet nogen Vanskelighed for det ærede Medlem og hans Meningsfæller at holde en Diskussion om disse Forhold indenfor Grænser, som kunde være til Gavn for Partiet. Naar nu dertil kommer, at det ærede Medlem begrundede hele sin Opposition paa den Betragtning af Forholdene i Europa, at en Krig var umulig, kan man nok forstaa, at der er opstaaet nogle Vanskeligheder for ham. Derfor er det ærede Medlem pludselig blevet saa fredelig sindet. Jeg vil ikke i og for sig paastaa, at det klæder ham, for naar man har været vant til i mange, mange Aar at se ham som et stridslystent Medlem, har man lidt ondt ved at vænne Øjnene til en saadan Fredens Apostel, som vi i Øjeblikket har for Øje i det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds.

Der er et vist Lighedspunkt mellem det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister omtalte overfor sin Forgænger, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), da Talen var om Statslaanets Størrelse, at det ærede Medlem fra Æbeltoft nok kunde erindre, at en Opposition stundom syntes, at et Statslaan var for højt, og at det var en Fristelse for en Opposition altid at sige, at et Laan var for stort, og at man ønskede det mindre. Den højtærede Finansminister føjede saa til — jeg tror med et lille Smil —, at han ikke var helt sikker paa, at han ikke selv var faldet for den Fristelse som Oppositionsmedlem at synes, at det ærede Medlem fra Æbeltoft som Finansminister vilde laane et for stort Beløb, men han var siden kommet til en anden Erkendelse, og nu syntes han, at det havde været rart, om det Statslaan, hans Forgænger havde optaget, havde været noget større. Den højtærede Finansminister var inde paa at klæde mig i et vist Dyreskind, og jeg kan, naar vi endelig skal til Zoologien, ikke sige andet end, at saa var den højtærede Finansminister som Oppositionsmand oppe i Landstinget ikke fri for at give et vist tappert Dyrs Rolle, men jeg kan godt lide, at den højtærede Finansminister saa erkender, at det var som Oppositionsmand, han viste sin Tapperhed, og at det nu var gaaet ham saaledes, at Løvens Tapperhed og Lammets Fromhed er kommet hver til

sin Tid. Det kan jeg forstaa. Der er altsaa for saa vidt en vis Lighed med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, men der er den Forskel, at han ikke siger: Enhver Ting til sin Tid. Nej, han vil beholde Tapperheden og Lammefromheden paa een Gang. Men dette er Vrøvl. Det kan man ikke. Enten hører man til Oppositionen eller til Regeringspartiet, og naar man hører til Regeringspartiet og stemmer for de gældende Finanslove og de Militærbevillinger, som er foreslaaede af den højtærede Regering og vedtaget fra alle Sider, saa skal det være en Kendsgerning, og saa skal der ikke pilles ved det, men det er netop det, som det ærede Medlem og hans Parti gør. Her stemmer de for disse Bevillinger, men naar man læser Partiets Blade og hører, hvordan der tales af Partiets Medlemmer ude i Landet, hvor de skal holde de troende sammen om Fanerne, saa lyder der andre Toner, saa hedder det: Vi er de samme gode, solide Afrustningsmænd, som vi altid har været, og vi vil bevare vore Standpunkter rene og uplettede. Men det er det, som ikke kan forenes med at være i Regeringspartiet, saa maa de dele Regeringens Byrder, og naar de stemmer for Bevillingerne, skal de ogsaa vedstaa dem, naar de kommer ud i Landet. Jeg kan, som sagt, forstaa, at denne Stilling er lidt ubehagelig, og jeg kan godt forstaa, at man ønsker Tavshed om den, men jeg kan ærlig talt ikke forstaa, at det skulde være noget, der skulde være landsskadeligt, at man rører lidt ved denne Sag. Jeg tror, at Stormagterne med nogen Sindsro vil finde sig i, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem fra Kolding skifter nogle Ord om den Sag. Jeg tror ikke, Landet stander i Vaade af den Grund.

Det er ogsaa sin egen Sag med disse Profetier. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) dog erkendte, at hans Ord i 1909 og hans Betragtninger i 1914 ikke stemte sammen. Men naar vi saa kommer til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som i Søndags var ude at tale til sine Vælgere, og som selv har refereret sin Tale i sit Blad, saa ser vi lige til at begynde med, at Verdenskrigen var forudset og forudsagt af Socialdemokratiet som en uundgaaelig Følge af Kæmperustningerne. Se, det er jo en lidt anden Tale. Det var Verdensfreden, der var forudset og forudsagt af det ærede Medlem for Kø-